

surorile lui toate câte s-au întâmplat lui, și au venit la el și toți câți știa pre el mai nainte, și mâncând și bind la el, l-au mângăiat pre el, și s-au mirat de toate câte au adus preste el Domnul, și i-au dat lui fieștecarele câte o mielușiță și câte un aur de patru drahme și nepecetluit.

12. Și bine au cuvântat Domnul ceale de apoi ale lui Iov, mai mult decât ceale dintâiu, și era dobitoacele lui, oi, patrusprăzece mii, cămile, șese mii, părechi de boi, o mie, asine pascătoare, o mie.

13. Și s-au născut lui șapte feciori și trei feate.

14. Și au chemat pre cea dintâiu Zio, și pre cea de a doao, Casia, iară pre cea de a treia, Cornul Amaltiei.

15. Și nu s-au aflat aseamenea cu bunețele featelor lui Iov supt ceriu, și le-au dat lor tatăl lor moștenire între frați.

16. Și au trăit Iov după pedeapsa aceea ani o sută și șaptezeci, iară preste tot au trăit ani doao sute patruzeci și opt, și au văzut Iov pre fiii săi și pre fiii

fiilor săi până la al patrulea neam.

17. Și au murit Iov bătrân și plin de zile, și easte scris că iară să va scula el împreună cu carii Domnul îi va învia.

Aceasta s-au tâlcuit din Cartea sirienească, când au lăcuit în pământul Avsitidei, în hotarale Idumeii și a Araviei. Și mai nainte era numele lui Iovav, și luând muiare din Araviia au născut fiiu, al căruia numele Enon, și pre tatăl său l-au chemat Zare, fecior din feciorii lui Isav. Iară pre mumă-sa Vosora, și au fost el al cincilea de la Avraam, și aceștia sânt împărații carii au împărățit în Edom, unde au împărățit Iov. Cel dintâiu, Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății, Deinava; și după Valac, Iovav, carele s-au chemat Iov, și după el, Asom, acesta era domn, din țara Temanitidii, și după acesta, Adad, feciorul lui Varad, carele au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, și numele cetății lui, Ghetem; iară priiatinii care au venit la el: Elifaz, din fiii lui Isav, împăratul temanilor, Valdad, împăratul savheilor, Sofar, împăratul mineilor.

ÎN CARTEA PSALMILOR

Cuvânt înainte

ceastă carte, carea cuprinde în sine 150 de psalmi, adecă cântări sfinte, să zice a fi a lui David, nu pentru că el toți i-ar fi făcut, că din titlușurile psalmilor chiiar să cunoaște cum că cu adevărat mai mulți sânt alcătuiți de David, dară unii dintre dânșii supt numele lui Asaf, Iditum, Heman, Etan și al altora sânt scriși și precum să veade Sfântului Ieronim de aceiași și făcuți; și aceea din Cartea a doao Paralipomenon, cap 29, să veade a să culeage: „Au zis Iezehia, împăratul, și mairii leviților să laude pre Domnul cu cuvintele lui David și a lui Asaf, prorocul, și lăuda cu veselie”. Unde psalmii dimpreună a lui David și a lui Asaf să zic. Ori, aceia psalmi de sine alcătuiți David i-au dat lui Asaf să-i cânte, precum să veade Sfântului Ambrosie, ori Asaf însuși i-au scris, precum judecă Ieronim. Această întrebare nu easte despre așa mare lucru, fiindcă toți s-au scris din suflarea Duhului Sfânt. Titlușul Psalmului a 76, „Pentru Iditum, Psalmul lui Asaf”, mult ajută socotinței lui Ieronim, precum și titlușurile Psalmilor a 38 și 61. „Pentru Iditum, Psalmul lui David” arată acești psalmi a fi de David făcuți și dați lui Iditum ca să-i cânte, de aceea Ieronim, în *Epistola către Chiprian*, așa zice: „Să știm că greșesc aceia carii toți psalmii judecă a fi a lui David și nu a acelor supt a căror nume sânt scriși și aceasta din lucrurile care să povestesc în psalmi și care arată vreamea alcătuirii izvoditorilor destul să cunoaște”. Așa Psalmul 136, „Deasupra văilor Vavilonului”, precum și Psalmul 125, „Întru întoarcere slobozându-să robii”, iară Psalmul 64, 70, 111, 145 după vremile lui David s-au scris.

Totuși, Cartea psalmilor după cuviință să scrie cu numele lui David, pentru că mai mare parte a aceștii cărți însuși o au alcătuit și mai ales psalmii,

care titlușurile îi numesc a lui David în izvodurile jidovești, grecești și letinești și într-alte mai multe, a căror titlușuri nu să află; dară din înțelesul psalmului și din istoria lucrurilor întâmplare a nu avea alt alcătuitoriu chiiar să veade. Așa, Psalmul 109 a lui David a fi îl zice Domnul Hristos la Mateiu, cap 22, stih 44.

Întru acești psalmi au năravurile la evlavie să învață, au istoria lucrurilor întâmplare să aduce aminte, sau adecă tainele răscumpărării noastre mai nainte să vestesc; precum însuși Hristos ne învață zicând la Luca, cap 24, stih 44: „Toate ceale scrisă în Leagea lui Moisi și în proroci și în psalmi, pentru Mine”.

În tot locul prorocul arată dragoste dumnezeiască, blândețe, evlavie și uitarea facerilor de rău cu pilda sa învață.

Mai easte să zicem pre scurt despre titlușuri, care mai la toți psalmii să pun înainte, ce crezământ au. Judecă cei învățați titlușurile și însămnările de Esdra a fi ținute și aceaeși credință a avea, care o au psalmii, unde să cuprind în cea jidovească și în cea veachie a acelor 70 de tâlcuitori dascali. De aceea Augustin în Psalmul 64, zice: „Trăbuie să se cunoască cuvântul sfintei prorocii din însuși titlușul psalmului”. Ieronim, în predosloviia tâlcuirii psalmilor, aceale titlușuri le numeaște chei. Iară care psalmi de 70 de tâlcuitori dascali să află „Nescris deasupra”, deși sânt puse înaintea lor ceva titlușuri, despre aceștia Sfântul Ioan Gură de Aur și Teodoret să îndoiesc și a fi adaoși mai târziu de oarecarii sârguitori bărbați.

PSALTIREA PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID

PSALM 1

Dovedirea acestui psalm easte despre fericirea cea adevărată, carea întru această viață nu să poate înceape, nici în cea viitoare dobândi fără de adevărata dreptate. Acest psalm macar că nu-i scris deasupra la jidovi, tot să zice a lui David, ca și alții mulți; așa, Psalm 15, în Fapt. Apost., cap 2, stih 25.

Psalmul lui David, nescris deasupra la jidovi

1. ericit bărbatul carele n-au umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-au stătut și pre scaonul pierzătorilor n-au șezut.

*Jos 1, 8
*Ieremi. 16, 8

2.* Ci în leagea Domnului voia Lui, și în leagea Lui va cugeta zioa și noaptea.

3.* Și va fi ca un pom răsădit, lângă izvoarele apelor, carele rodul său va da în vremea sa; și frunza lui nu va cădea, și toate oricâte va face vor spori.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa; ci ca praful ce-l spulberă vântul de pre fața pământului.

5. Pentru aceasta, nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va peri.

PSALM 2

Adevărată prorocie easte despre împărăția lui Hristos.

Psalmul lui David

1* entru ce s-au întărâtat neamurile și noroadale au cugetat ceale deșearte? Stătut-au de față împărații pământului și boiarii s-au adunat întru una asupra Domnului și asupra unsului Lui:

*Fapte 4, 25

2. „Să rumpem legăturile lor și să lăpădam de la noi jugul lor”.

3. Cel ce lăcuiște în ceriuri va râde de dânșii și Domnul va batjocori pre ei.

4. Atunci, va grăi cătră dânșii întru iuțimea Sa, și întru mânia Sa va turbura pre ei.

5. Iară Eu sânt pus împărat de Dânsul preste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul au zis cătră Mine:* „Fiiul Mieu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

*Fapte 13, 33

6.* Ceare de la Mine și voiu da Ție neamurile moștenirea Ta și biruința Ta, marginile pământului.

*Evrei 1, 5
5, 5

7.* Paște-vei pre dânșii cu toiag de fier; cu vasele olariului vei zdrobi pre dânșii!”

*Apoc. 2, 27

8. Și acum, împărați, înțelegeți, învățați-vă toți carii judecați pământul.

19,15